

బతే ఆమెనాకు కావాలి

—నా ము

“అమ్మ బాబోయ్! అసలు విషయం తెలిసింది. నా కొద్ది పెళ్ళి.”

“అమ్మా! నాన్నగారితో చెప్పవే. నాకి పెళ్ళొద్దు.”

“అదేమిటిరా? నిక్షేపం లాంటి పిల్ల....”

“పిల్లగాదే తల్లీ! అదొక దయ్యం”

గజ గజ లాడుతూ, గట్టిగా చెబుతున్నాడు శంభులింగం — పార్వతమ్మగారికి మతి పోయింది. తన సుపుత్రు డెండుకలా అంటున్నాడో అర్థంకాక కళ్ళప్పగించిచూస్తోంది. —

లగ్న సమయం దగ్గరకొస్తోంది, బయట మేఘ తాళాల ధ్వని. ఏడి దింట్లో వకటే సందడి —

“పెండ్లి కొడుకును తీసుకురండి, ఆలస్యమైతే లగ్నం కాస్తా తప్పిపోతుంది.” పెండ్లి పెద్దల పిలుపులు —

“ఇంకా ఏంచేస్తున్నావా గదిలో? వెంటనే బయలుదేరమను”

శివస్వామిగారి అజ్జ —

భర్తగారి అజ్జ చెప్పిలో దూరినా, పార్వతమ్మగారి బుర్ర మాత్రం పని చేయడం లేదు. ఇటు కొడుకును, అటు భర్తను మార్చి, మార్చి చూస్తోంది —

“అలా చూస్తావే? నీకేమైనా దయ్యం పట్టిందా?”

“నాకేం పట్టలా, అచ్చాయి నేదో ఆవహించినట్టుంది” పార్వతమ్మ జవాబు. —

“నాన్నగారూ! నాకి పెళ్ళొద్దు. పెళ్ళి కూతు రొక దయ్యం. ఆడపిల్లకాదు”.

అచ్చితంగా చెప్పేవాడు శంభులింగం.

“నోడ్యుయ్. ఏమిట్రా ఆ మాటలు? అంచక్కని అమ్మాయిని పట్టుకుని దయ్యం మంటావేమిట్రా?” గడ మాయిం చాడు శివస్వామి.

“దయ్యమే నాన్నా! మీకు తెలియదు. దయ్యం కాకపోతే — నాలు కన్నొప్పలు, ఏడు విశాలనేత్రము లెక్కడై నావుంటాయా?”

విషయమేమిటో, శివస్వామి కర్ణంగావటం లేదు. తన కొడుకలా మాట్లాడానికి కారణమేమిటా? అని ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఇంతలో శంభులింగానికి శశిరేఖా పరిణయం గుర్తకొచ్చింది. ఏదో రాక్షసి, పెళ్ళి

కూతురుగా వచ్చి కూర్చుంటుందనే నమ్మకం కలిగింది. పుటోత్కణిని మాయ, లక్ష్యాణ కుమారుని అవస్థ, గుర్తుకు రాగానే దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది. కళ్ళు తుడుచుకుంటూ, “రాక్షసి, రాక్షసి” అంటూ గొణగడం ప్రారంభించాడు. —

పెళ్ళి కొచ్చిన వారిలో గుస గుసలు బయలుదేరాయి. ఒకరి చెవు లొకరు కొరుక్కున్నారు.

“అసలు వీడినే ఏదో దయ్యం పట్టి

నట్టుంది” అన్నాడొక పెద్దమనిషి.

“దయ్యమూ లేదు. మటి గడ్డా లేదు. అసలు విషయం వేరే వుందిలే” అంటూ తన కేదో రహస్యం తెలిసినట్టుగా పోజు పెట్టాడు మరో పెద్ద మనిషి. —

“ఏమిటా అసలు విషయం?” —

“ఏమిటా?”

“ఊ!”

“ఏముంది? ఏర్కూవ కట్నం గుంజడానికి, శివస్వామి వెసిన ఎత్తు, తెలిసిందా?”

“ఏమిటి గోల, కట్నాలు, కానుకలు మాట్లాడుతున్న కరువారే గవండీ రాంబూలాలు పుచ్చుకున్నారు?” ఒక ముత్తైదువ వెలిబుచ్చిన సందేహం. —

“అయితే మాత్రం, డబ్బు చేడబడ్డూ? వచ్చినంతవరకూ గుంజడాని కిదో ఎత్తు” మరో ఇల్లాలి సమాధానం.

“అమ్మాయి అతిలోక సొందర్యవతి

ఇందులో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు

కంటిని తలుచుకుంటే కామాక్షి, కొనేని తలుచుకుంటే విశాలాక్షి, మధురను తలుచుకుంటే మీనాక్షి.

అందమైన నాణ్యమైన, ఆధునికమైన పట్టుచీరెలను. తలుచుకుంటే అశోక్ సోర్సు ఙ్ఘోషకమువచ్చుటలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదు

అశోక్ సోర్సు

జనసంఘంలోని విజయవాడ-2 ఫోన్ 76537

అని పార్వతమ్మ తెగమురిసి పోయిందిగా ? హాయిగా పెళ్ళి చేసుకోక, సుధ్యలో ఈ గోలేమిటి :—

“అందం కొరుక్కు— తింటారటమ్మా : డబ్బుంకే, పుచ్చెగస్తుంది”

ఎవరికి తోచిందివారు, ఎవరి తత్వాన్ని బట్టివారు, తలా ఒక విధంగా చెప్పుకోవడమేగాని, పెండ్లి కొడుకును నిగదీసి, అసలు విషయమేమిటో కనుక్కున్నవాళ్ళులేరు.—

విడిదిలో వారలు బజారులోకి - బజారు వారలు పెళ్ళి వారింటికి పాకాయి. పెండ్లి కుమార్తె సోదరుడు వీరభద్రం ఉగ్రుడై పోయాడు. విషయమేమిటో ? తెల్పుకోవాలని విడిదింటి కొచ్చాడు.—

వీరభద్రం చెంట మరో పదిమంది యువకులు. అందరి చేతుల్లోనూ బడితెలు.

“పిల్ల మెడలో సూత్రం కటక పోలే ప్రాణాలు తీస్తాం” అంటూ యువకుల బెదిరింపులు—

మగపెళ్ళి వారినోటి వెంట మాటలాడేదు కిక్కురుమంటే, తంజారేమోసని ముడుచుకు కూర్చున్నారు.

సావం: ఇంతలో పెళ్ళివారి అదృష్టం కుండింది. ఠాండూలం పేవిస్తూ, ముసి ముసిగా నవ్వుతూ, కుమారస్వామి ప్రవేశించాడు. కంఠులింగానికి ప్రాణం లేచి వచ్చింది.

“అడగండి కుమారస్వామిని, ఆ పిల్ల ఎలాంటిదని చెప్పాడో ? వాడినే అడగండి” నవాలే చెస్తున్నట్లుగా మాట్లాడుతున్నాడు కంఠులింగాం.—

“ఎలా : కుమారస్వామి : అమ్మాయి దయ్యమని చెప్పావా వీడికి” శివస్వామి నిగ్గడిశాడు.

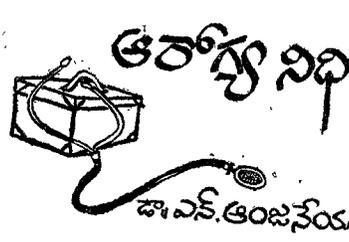
“దయ్యం అని గాదు. దేవత అని చెప్పాను.” అంటూనే కుమారస్వామి పక్కన నవ్వాడు.

అలా నవ్వడానికి కారణమేమిటో ? ఎవరికి బోధపడలేదు.

కంఠులింగానికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది. కుమారస్వామిని కొరకొర జూస్తూ “కన్యకు నాల్గు కన్యామలు, కన్యకు నేడు విశాల నేత్రముల్. అని చెప్పావా ? లేదా : నిజం చెప్ప” నిలదీసి అడిగాడు.

“అవును, చెప్పాను, నిజమే చెప్పాను” వికృతంగా జవాబిచ్చాడు కుమారస్వామి.—

మరి ఇక నేం ? ఆ అమ్మాయి దయ్యమో ?

2. చేతులు కాలాక...

చేతులు కాలాక అకులు పట్టుకున్న ప్రయోజనం లేదన్నది సామెత. ఈ సామెత పోలియో వ్యాధికి వర్తిస్తుంది. ఈ జబ్బు రాకుండా జాగ్రత్త పడవచ్చుగాని, తీరావచ్చాక ఎన్ని మందులు వాడినా, ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా ప్రయోజనం కూన్యమనే చెప్పాలి.

పోలియో పిల్లలకు వచ్చే అంటు జబ్బులలో ఒకటి. ఈ జబ్బు పల్లె సామాన్యంగా కాళ్ళు సన్నబడతాయి.

అవిచితనం ఏర్పడుతుంది. తీరా జబ్బు వచ్చాక ఎన్ని మందులువాడినా అంతగా పలితం కనుపించదు. ఇప్పటి వరకు ఈ జబ్బుకు సరయిన మందు రాలేదనే చెప్పాలి. పోలియో వ్యాక్సిన్ యిప్పిస్తే మాత్రం ఈ జబ్బునుండి పిల్లలను తప్పించవచ్చు. ఈ వ్యాక్సిన్ వాడిన రక్తావత పోలియో రాదని అచ్చితంగా చెప్పచ్చు. మూడోనెల వయసు నుండి నెల వ్యవధిలో పరుసగా మూడు సార్లు ఈ వ్యాక్సిన్ వాడాలి. ఈ వ్యాక్సిన్ పల్లె పిల్లలకు జ్వరం వస్తుందని చాలామంది తల్లి దండ్రులు భయపడుతుంటారు. కొందరు పిల్లలకు కొద్దిపాటి వేడి చేయచ్చు. అయినా భయంకరమయిన పోలియో వ్యాధినుండి కాపాట్లం కోసం పిల్లలకు తప్పనిసరిగా వ్యాక్సిన్ వేయించాలి. పెద్దం అక్కర్లే పిల్లల ఛావి డీవి తాన్ని మార్చగూడదు.

రాక్షసో ? గాక మరేమిటి ? తన ఊహ పరై నదేననే నమ్మకం తో కంఠులింగాం పేసిన పళ్ళె—

“ఓరి వెర్రినాయనా : నీ వేదో జ్యోతి శ్శాస్త్రంలో ప్రవీణుడవని అలా చెప్పాను. నీ వింత బడుదాయివని తెలిస్తే అలా చెప్పకనే పోదును. జాతకాలు చూడడం నీకు టాగా తెలుసు గదరా ?” ఎదురు ప్రశ్నవేశాడు కుమారస్వామి.—

“ఊ : తెలిస్తే ? దానికి - దీనికి సంబంధమేమిటి ?”

“భూత భవిష్యత్ వరమానాలు తెలిస్తే దైవజ్ఞుడవు. అలాంటి నీకు ఈ పిల్ల ఎలాంటిదో తెలియలేదటరా ?”

“ఇతరులకు చెప్పడం చేరు. మన విషయాలు మనకు తెలియడం చేరు. పైగా పార్వతీదేవి కావం వుండనే వుండే” నని గాడు కంఠులింగాం.—

“అదా సంగతి ? పోనీ, నక్షత్ర రాసు తెలాంటివో తెలుసుగదా ?”

“ఊ : తెలుసు.”

“కన్యరా ? నుండి, ధనస్సు ఎన్నోరా ?”

“కన్య, తుల, వృశ్చికం, ధనస్సు— నాలుగోరా ?”

“ఇప్పుడు తెలిసిందా ? “కన్యకు నాలు కన్యామలు” అంటే— ధనస్సు వంటి కన్యామలు కలిగిన కన్య అని అర్థం, అవునా ?”

“అవును”

“మరి, కన్యరాశినుండి, మీనం ఎన్నో రా ?”

“ఎడవ రా ?”

“కాబట్టి, “కన్యకు నేడు విశాల నేత్రముల్” అనగా, ఈ కన్య “మినలోచన” అని గ్రహించాలి, అవునంటావా ?”

“అవును”

“ఇప్పుడు చూడరా, నేను చెప్పిన మాటల కర్మమిటో ? తిన్నగా అర్థం చేసుకో రా బడుద్దాయా ?” మందలించాడు కుమారస్వామి.

కంఠులింగానికి అంతా దిశవే పోయింది. తన తెలివి తక్కువకు బాధకలిగినా, తనకు కాబోయే అర్థాంగి సొందర్యాన్ని తలుచుకుని ఉప్పొంగి పోయాడు. మైమరచిన సంతోషంతో—

“వచ్చే, ఆమె నాకు కావాలి, ఆమెనాకు అర్థాంగి కావాలి. షుభించండి బావగారూ :” అంటూ, గట గటా వెళ్ళి వీరభద్రం చేతులు పుచ్చుకుని ప్రాదేయపడ్డాడు.—

